

Analyse en Advies m.b.t. toeristenbelasting

Gemeente Texel

Opgesteld door: A.F.N. (Toine) van Ierland
Projectnummer: TI/001/19.1263
Datum: 6 maart 2019

AANLEIDING

Jaarlijks bezoeken vele toeristen het eiland Texel om in alle rust te genieten. De gemeente Texel en hun ondernemers investeren in hun eiland, om het verblijf voor hun gasten zo aangenaam mogelijk te maken. Om deze investeringen te kunnen realiseren heft de gemeente toeristenbelasting.

Voor het betaald verblijf op het eiland geldt dat per verblijfsperiode over maximaal 7 overnachtingen per persoon de toeristenbelasting wordt geheven. Ruim 98% van de opbrengst toeristenbelasting wordt langs deze weg geïnd. Bij de resterende kleine 2 % toeristenbelasting wordt gebruik gemaakt van forfaitaire berekeningswijzen van de heffingsmaatstaf bij verblijf op vaste en (voor -, hoog – en na -) seizoenplaatsen.

In het coalitie akkoord 2018-2022 “Balans Brengen” staat onder Programma 3- Mooi en gastvrij Texel een speerpunt van de coalitie:

“Maximering inkomsten toeristenbelasting via een rechtvaardig systeem. Voor elk bed dat verhuurd wordt, dient belasting te worden afgedragen. Daarbij kan worden gekeken naar mogelijke andere manieren van heffen zoals forfaitaire heffing of andere heffingsvormen”.

De gemeenteraad heeft het college de opdracht gegeven een onderzoek in te stellen naar een optimale heffingsmethodiek om de maximering van de inkomsten toeristenbelasting te realiseren.

De gemeente Texel heeft Legitiem B.V. verzocht de (on-)mogelijkheden in beeld te brengen en een advies uit te brengen in deze.

Onderstaand geven wij op basis van de ons ter beschikking staande gegevens de mogelijkheden weer en de eventuele risico's die de gemeente daarbij loopt op grond van de huidige wet – en regelgeving. Achtereenvolgens behandelen we de volgende onderwerpen:

1. Beknopte analyse verordening toeristenbelasting
2. Wet – en regelgeving m.b.t. forfaitaire heffing
3. Heffingsmethodieken
 - a. Werkelijk aantal overnachtingen
 - b. Heffing op basis van forfaitaire berekeningswijzen
 - c. Werkelijk aantal overnachtingen in combinatie met forfaitaire heffing
 - d. Omzet logies
4. Differentiaties
5. Knelpunten/risico's
6. Opmerkingen, conclusies en advies

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

I. ANALYSE VERORDENING TOERISTENBELASTING

De huidige verordening toeristenbelasting is grotendeels gebaseerd op de modelverordening toeristenbelasting opgesteld door de VNG. Het betreft deels een maatwerkverordening voor wat betreft de forfaitaire berekeningswijze van de heffingsmaatstaf bij standplaatsen.

Uit de analyse van de verordening toeristenbelasting 2019 blijkt:

- In artikel 3 zijn een vijftal vrijstellingen opgenomen die voor complicaties bij de heffing kunnen zorgen. Zo is onder andere verblijf uit hoofde van studie en beroep vrijgesteld. Daarnaast is er een vrijstelling opgenomen in lid 2 voor het nachtverblijf ingeval men de watertoeristenbelasting afdraagt. Een zelfde vrijstelling is opgenomen in de verordening watertoeristenbelasting.

Om de toepassing van de vrijstelling te kunnen toetsen, dient de verblijfsbieder een gedegen registratie te voeren ingeval de overnachtingen van gasten worden gemaakt onder de noemer 'verblijf uit hoofde van studie of beroep'. Overigens wordt de vrijstelling verblijf uit hoofde van beroep nagenoeg in geen enkele gemeente in Nederland meer toegepast. Dat vloeit voort uit het feit dat doorgaans verblijf in hotels vaak een zakelijk karakter heeft of gekoppeld is aan bijvoorbeeld seminars e.d.. Daarnaast zijn gastregistratiesystemen niet ingericht op het maken van onderscheid tussen zakelijk verblijf of recreatief verblijf.

De vrijstelling die verband houdt met de heffing van watertoeristenbelasting kan worden geschrapt vanwege het feit dat een soortgelijke vrijstelling ook in de verordening watertoeristenbelasting is opgenomen.

- De begripsomschrijvingen zoals opgenomen in artikel 4 zijn niet volledig. Bij de beschrijving van standplaatsen op campings ontbreekt de toevoeging, voor recreatief gebruik en door één en hetzelfde gezin.

Exploitanten kunnen nu overnachtingen in verhuureenheden, chalets en caravans, op vaste standplaatsen middels de forfaitaire regeling afdragen. Verhuureenheden worden altijd verhuurd op basis van een vooraf bepaalde periode, welke uit de factuur is te herleiden. Er is dus een goede registratie van het werkelijk aantal gerealiseerde overnachtingen voorhanden en is een forfait voor verhuureenheden overbodig.

- De forfaitaire heffingsmaatstaven voor verblijf op vaste – en seizoenplaatsen en bij arrangementen zijn niet of niet voldoende onderbouwd en wellicht gedateerd. Het, in de verordening in artikel 4, genoemde gemiddeld aantal overnachtingen kan afwijken van het lokale gemiddelde aantal overnachtingen per verblijfsperiode.

(Het ontbreken van een juridische en statistische onderbouwing van de forfaitaire heffingsmaatstaf kan ingeval van een beroepsprocedure leiden tot het onverbindend verklaren van deze heffingsmaatstaven en indirect leiden tot het onverbindend verklaren van de verordening toeristenbelasting, wanneer de belastingplichtige geen keuzemogelijkheid heeft te opteren voor forfaitaire heffing of heffing op basis van het werkelijk aantal overnachtingen: Aalsmeer Arrest HR November 1996).

Aanpassing van de verordening toeristenbelasting en het onderbouwen van forfaitaire heffingsmaatstaven kan leiden tot wijzigingen in de opbrengst toeristenbelasting.

- In artikel 6 is de mogelijkheid tot het opteren voor niet-forfaitaire heffing opgenomen. In het artikel is echter bepaald dat men per standplaats kan opteren voor niet-forfaitaire heffing.

Forfaitaire heffing is bedoeld als vereenvoudiging van het doen van aangifte en wordt per soort standplaats gedaan voor alle soortgelijke standplaatsen. Door de mogelijkheid te bieden te opteren voor niet-forfaitaire heffing per plaats, wordt voorbij gegaan aan het doel van de forfaitaire heffing. Het forfait is een gemiddelde dat wordt toegepast voor alle

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

soortgelijke plaatsen. Dat betekent dat de ene verblijfhouder mogelijk meer overnachtingen realiseert dan gemiddeld, en de andere verblijfshouder mogelijk minder overnachtingen dan gemiddeld. Door verblijfhouders die minder verblijven dan gemiddeld de mogelijkheid te bieden te opteren voor niet-forfaitaire heffing maar op basis van werkelijk aantal overnachtingen, wordt afbreuk gedaan aan het principe van het forfait. Daarnaast geniet diegene die vaker verblijft een voordeel door gebruik te maken van de forfaitaire regeling.

- De inrichting van de verordening zorgt ervoor dat slechts de eerste zeven overnachtingen per persoon belast worden met de toeristenbelasting.

Bij de meeste vormen van verblijf is het aannemelijk dat de gemiddelde verblijfsperiode van gasten 7 nachten of minder is. De toepassing 'eerste 7 nachten belasten per verblijfsperiode', bevoordeelt met name kampeerders op toeristische plaatsen en recreanten met een kampeermiddel op een vaste of seizoenplaats, die voor langere perioden op Texel verblijven.

- In de verordening toeristenbelasting 2019 is de registratieplicht niet opgenomen.

De registratieplicht verplicht belastingplichtigen te registreren wie, op welk moment met hoeveel personen heeft verbleven. Met name bij kleinere verblijfsaccommodaties en/of bij de huisvesting van arbeidsmigranten, zakelijke overnachtingen, verblijf uit hoofde van studie is het noodzakelijk een gemeentelijk nachtverblijfregister te voeren, of een eigen registratie waaruit blijkt wie op welk moment verblijf heeft gehouden. Het verblijfregister kan een digitaal register in een Excel formaat zijn.

2. REGELGEVING FORFAITAIRE HEFFING

In november 1996 is een arrest gewezen inzake de forfaitaire heffing van de gemeente Aalsmeer. In de uitspraak van de Hoge Raad zijn een aantal voorwaarden gesteld aan de forfaitaire heffingsmaatstaven die gemeenten kunnen hanteren bij de uitvoering van de toeristenbelastingen. Deze voorwaarden zijn:

- Het verblijfsritme van gasten op vaste stand/lig – en/of seizoenplaatsen, moet blijken uit lokaal onderzoek (binnen gemeentegrenzen);
- Het gemiddeld aantal personen en het gemiddeld aantal overnachtingen (of etmalen verblijf bij watertoeristenbelasting) in de verordeningen mag niet meer afwijken dan 25% van de lokale werkelijkheid.

Dit betekent dat vanaf 1997 alle forfaitaire heffingsmaatstaven die worden toegepast bij de uitvoering van de land- en watertoeristenbelasting, zowel juridisch als statistisch onderbouwd dienen te worden. Om te kunnen voldoen aan de voorwaarden zoals gesteld (aantonen dat afwijking forfait ten opzichte van het werkelijke verblijfsritme minder dan 25% is) kan niet worden volstaan met de uitvoering van een zestal tellingen gedurende het jaar maar is het uitvoeren van een statistisch onderzoek op basis van enquêtes onder recreanten noodzakelijk.

De forfaitaire heffingsmaatstaven welke zijn opgenomen in de verordening landtoeristenbelasting van de gemeente Texel zijn niet gemeentebreed onderzocht en dus ook niet volledig onderbouwd.

3. HEFFINGSMETHODIEKEN & MAATSTAVEN

De toeristenbelasting kan op een aantal wijzen worden geheven.

- a. Op basis van het werkelijk aantal overnachtingen
- b. Op basis van forfaitaire heffingsmaatstaven
- c. Op basis van een combinatie van werkelijk aantal overnachtingen en forfaitaire heffingsmaatstaven
- d. Op basis van de omzet logies

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

a. Werkelijk aantal overnachtingen

Veruit de eenvoudigste heffingsmethodiek is het heffen op basis van het werkelijk aantal gerealiseerde overnachtingen. Als je tegen vergoeding ergens overnacht dan dient de toeristenbelasting te worden afgedragen. Daarmee kan maximering van de opbrengst toeristenbelasting behaald. Immers elke overnachting tegen vergoeding in welk bed dan ook, bij welke verblijfsbieder dan ook, draagt bij aan de optimale belastingopbrengst.

Voordelen:

- Eenvoudig qua methodiek.
- Duidelijk als heffingsmaatstaf.

Nadelen

- Verblijfsbieders dienen dagelijkse gastregistratie te voeren.
- Sluit niet aan bij de uitvoeringspraktijk van met name campings. Gastregistratie per persoon per nacht ontbreekt vaak bij verblijf op vaste- en seizoenplaatsen en langdurige arrangementen.

b. Alle verblijfsvormen op basis forfaitaire heffingsmaatstaf

Een heffingsmethodiek op basis van forfaitaire berekeningswijze van de heffingsmaatstaven voor alle vormen van verblijf werd in het verleden door diverse gemeenten gehanteerd. Het aantal overnachtingen werd dan afhankelijk van de verblijfsvorm vastgesteld per woning, per kampeermiddel of bed bij hotels, pensions en B&B.

De gedachte daarbij was dat heffen eenvoudig moest zijn en niet teveel administratieve handelingen voor de belastingplichtige met zich meebracht. Tegenwoordig maken de meeste belastingplichtigen echter gebruik van geautomatiseerde registratiesystemen waardoor in veel gevallen met één druk op de knop het aantal gerealiseerde overnachtingen kan worden vastgesteld.

Uit de praktijk blijkt dat gemeenten die forfaits hanteren voor verblijf in hotels, vakantiecentra en pensions inkomsten mislopen vanwege het feit dat met name de grotere verblijfsbieders (hogere bezettingsgraad) profiteren van een dergelijke heffingsmethodiek. Bij sommige verblijfsvormen is een afwijking van meer dan 50% geconstateerd ten opzichte van het werkelijk aantal overnachtingen in onderzoeken naar de gehanteerde forfaits bij betreffende gemeenten.

Voordelen:

- Eenvoudig qua methodiek.
- Geen gastregistratie noodzakelijk.

Nadelen

- Met een schijnwerkelijkheid de werkelijk benaderen terwijl de werkelijkheid (aantal gerealiseerde overnachtingen) in de meeste gevallen bijzonder eenvoudig is te bepalen. De meeste bedrijfsmatige verblijfsbieders maken tegenwoordig gebruik van goede volledig geautomatiseerde registratiesystemen.
- Blijft forfaitaire heffing en dient dus te voldoen aan de richtlijnen voor een forfait: statistisch en juridisch onderbouwen binnen lokale omstandigheden.
- Bepalen forfaits is arbeidsintensief. Wanneer forfaits moeten worden onderbouwd dient onderzoek plaats te vinden naar het gemiddelde verblijfsritme per bed, per woning, et cetera. Daarnaast dient van elke verblijfsaccommodatie de werkelijke capaciteit te worden vastgesteld (aantal bedden, aantal kampeermiddelen).
- Grote kans op inkomstenderving indien forfaits in samenspraak met belastingplichtigen worden vastgesteld.
- Op dit moment geen goed zicht op het werkelijk aantal bedden dat op Texel wordt aangeboden in hotels, pensions, B&B, of bij particuliere aanbieders. Daardoor wordt het prognosticeren van de belastingopbrengst bijzonder lastig.

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

c. Heffen op basis van combinatie werkelijk aantal overnachtingen en forfaitaire heffing

De meest voorkomende heffingsmethodiek in Nederland is het heffen van de toeristenbelasting op basis van een combinatie van werkelijk gerealiseerd verblijf met forfaitaire heffingsmaatstaven daar waar het niet anders kan. De basis voor de heffing is een bedrag per persoon per nacht. Dat geldt voor alle vormen van verblijf met uitzondering van verblijf op vaste- en seizoenplaatsen en bij langdurende arrangementen op kampeerbedrijven (maand – voorjaar – verlengd voorjaar – en najaar).

Bij deze methodiek wordt het meest aangesloten bij de gastregistratie die verblijfbieders voeren en wordt de mogelijkheid geboden daar waar geen dagelijkse gastregistratie plaatsvindt, gebruik te maken van een forfaitaire heffingsmaatstaf. In combinatie met de registratieplicht opgenomen in de verordening is de controle op de naleving van de verordening goed mogelijk en vrij eenvoudig uit te voeren (rechtmatigheidstoets).

Voordelen

- Opbrengst toeristenbelasting sluit grotendeels aan bij de ingehouden toeristenbelasting bij de verblijfhouders.
- Forfaits worden alleen toegepast waar strikt noodzakelijk.

Nadelen

- Ook hier geldt dat forfaits dienen te worden onderbouwd. Het onderzoek naar het verblijfsritme van gasten die verblijven in een kampeermiddel op een vaste- of seizoenplaats is arbeidsintensief en vergt inspanning van zowel de gemeente als de afzonderlijke exploitanten.

d. Heffen op basis van de logiesomzet

Een methodiek van heffen die in een beperkt aantal gemeenten wordt toegepast, is het heffen van toeristenbelasting op basis van de gerealiseerde omzet uit logies. De heffingsmaatstaf is dan een percentage van de gerealiseerde omzet.

Deze methodiek past goed bij een gemeente waarin de vorm van verblijfsaccommodaties vrij homogeen is en niet te kleinschalig is. In een gemeente met voornamelijk hotels kan heffen op omzet logies goed werken. Op het moment dat er veel kleinschalige aanbieders (particulieren, B&B, minicampings, e.d.) voorkomen wordt deze methodiek lastig. Veel van de met name kleinere aanbieders voeren de verblijfsactiviteiten uit vanuit privé. Inkomsten worden, al dan niet, verantwoord binnen de aangifte Inkomstenbelasting op basis van all-in prijzen. Het vaststellen van de omzet logies is dan behoorlijk arbeidsintensief. Verder is bij de grote belastingplichtigen, zeker als zij onderdeel uitmaken van een concern of keten, het vaststellen van de feitelijke omzet logies complex vanwege verleende kortingen, betaalde commissie aan tussenpersonen en doorbelaste kosten aan de verblijfsbieder.

Een voorwaarde om met deze heffingsmethodiek te werken, is dat het aangiftebiljet volkomen duidelijk is voor de belastingplichtigen. Wat wordt bedoeld met omzet logies. Bruto-omzet? Netto-Omzet? Omzet na aftrek bemiddelingskosten? Et cetera.

Voordelen

- De heffingsmaatstaf is duidelijk.
- Geen forfaitaire heffing en dus ook geen risico.

Nadelen

- Het vaststellen van de feitelijke logiesomzet is complex.
- Lastige methodiek bij grotere diversiteit van verblijfsvormen.
- Er ligt een directe relatie tussen de verblijfsvorm en de hoogte van de ingehouden toeristenbelasting. Daardoor betaald de ene recreant aanzienlijk meer dan de andere recreant terwijl beiden gebruik maken van de gemeentelijke faciliteiten (waarvoor de toeristenbelasting in feite bedoeld is; algemeen dekkingsmiddel).
- Controle op naleving van de verordening is arbeidsintensief.

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

4. DIFFERENTIATIES

Bij de heffing van de toeristenbelasting staat het gemeenten vrij differentiaties toe te passen. Daarbij kan onderscheid worden gemaakt tussen:

- a. Gebiedsdifferentiatie.
- b. Tariefdifferentiatie.

a. Gebiedsdifferentiatie

Het staat gemeenten vrij een differentiatie te hanteren voor bepaalde gebieden binnen die gemeenten. De verblijfsrecreatie concentreert zich op Texel op de Krim, rond Cocksdoorp en bij de Koog. Men zou een gebiedsafbakening kunnen maken rond deze toeristencentra waarbinnen een hoger tarief toeristenbelasting van toepassing is ten opzichte van de rest van het eiland.

Voorwaarden

- Objectiviteit. De gebieden waarbinnen een hoger tarief wordt gehanteerd, dienen duidelijk te worden afgebakend. Natuurlijke grenzen van gebieden en belangrijke wegen kunnen daarbij een rol spelen.
- Aannemelijk is dat de gemeente binnen de beoogde gebieden meer inspanningen verricht op toeristisch–recreatief vlak ten opzichte van de overige gebieden. Daardoor wordt draagvlak verkregen voor de toepassing van de differentiatie naar gebied.

b. Tariefdifferentiatie

Het staat gemeenten vrij een differentiatie toe te passen waarbij onderscheid wordt gemaakt tussen verschillende verblijfsvormen (hotel, camping, B&B, groepsaccommodatie) of naar grootte van een verblijfsvorm (minicamping, camping, accommodatie met vijftig bedden of meer, etc.) Daarbij dient te worden opgemerkt dat de toeristenbelasting geheven wordt van niet-inwoners van de gemeente ter compensatie van het gebruik van de openbare ruimten en

voorzieningen van de gemeente. Daarbij maakt het dus niet uit of iemand in een vijfsterrenhotel verblijft of in een groepsaccommodatie.

Daarnaast kan een differentiatie naar aard van de accommodatie gevoelig liggen bij sommige groepen verblijfsbieders. Exploitanten van reguliere campings zien minicampings vaak als prijsconcurrent. Wanneer verblijf op de minicamping lager wordt belast, wordt dat door de grotere partijen als bevoordelen gezien.

Voorwaarden

- Objectiviteit. Bij de toepassing van een tariefdifferentiatie is het belangrijk de afzonderlijke vormen van verblijf goed te definiëren bij voorkeur in een artikel Begripsomschrijvingen in de verordening toeristenbelasting.
- Aannemelijk is dat de gemeente binnen de beoogde gebieden meer inspanningen verricht op toeristisch–recreatief vlak ten opzichte van de overige gebieden. Daardoor wordt draagvlak verkregen voor de toepassing van de differentiatie naar gebied.
- Het is noodzakelijk dat de gemeente een goed beeld heeft van het daadwerkelijk aantal bedden binnen de verschillende verblijfsvormen. Dit om te voorkomen dat er (tarief-) aanpassingen worden doorgevoerd die resulteren in een mogelijk lagere toeristenbelasting opbrengst.

Overigens is het mogelijk een combinatie van een gebied – en tariefdifferentiatie toe te passen.

5. KNELPUNTEN & RISICO'S

- De keuze van de gemeente Texel om per verblijfsperiode de eerste zeven nachten verblijf te belasten met toeristenbelasting maakt de uitvoering van de heffing gecompliceerd. Met name bij verblijf voor langere perioden en bij verblijf op vaste of seizoenplaatsen. De meeste geautomatiseerde registratiesystemen die in de

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

branche worden gebruikt zijn daar niet op ingericht. Hypothetisch gezien zou het kunnen dat gasten meer toeristenbelasting betalen dan feitelijk wordt afgedragen.

- De huidige forfaitaire berekeningswijze van de heffingsmaatstaf bij verblijf op standplaatsen is gebaseerd op gegevens afkomstig van klein aantal exploitanten. De forfaits zijn echter van toepassing bij alle soortgelijke standplaatsen op Texel. Het verblijfsritme op standplaatsen op de Krim kan echter fors afwijken van het verblijfsritme op standplaatsen elders op Texel. De hoogte van de forfaits kan voor verblijfsbieders buiten de Krim reden zijn om te opteren voor niet-forfaitaire heffing. Daartoe worden zij feitelijk gedwongen omdat het huidige forfait te hoog is en niet aansluit bij de beleving van de exploitant voor wat betreft het gemiddeld aantal overnachtingen per plaats.

Daarnaast loopt de gemeente Texel een behoorlijk risico op bezwaren waarbij de onderbouwing van de forfaits in het geding kan zijn.

- Tot op heden wordt slechts mondjesmaat controle uitgevoerd op de juistheid van de aangiften. Administratieve controles, vergelijking met registratiesystemen van de verblijfsbieders wordt niet uitgevoerd. Daardoor kan geen antwoord worden gegeven op de vraag of belastingplichtigen naar behoren aangifte doen en op juiste wijze de inhouding van de toeristenbelasting bij de gast uitvoeren (7 nachten). De afgelopen jaren is behoorlijk energie gestoken in het actueel krijgen van het potentieel aan verblijfsbieders door middel van internetonderzoek, navraag bij onder andere AirBnB en andere bemiddelingskantoren.

6. CONCLUSIES, OPMERKINGEN & ADVIES

Conclusies en opmerkingen

- De gemeente Texel kan met de inrichting van de huidige verordening toeristenbelasting nog alle kanten op. Toepassing van differentiaties naar gebied en/of soort verblijfsaccommodatie is mogelijk voor zover deze objectief zijn.
- De huidige heffingsmethodiek waarbij een combinatie wordt gemaakt van heffen op basis van het werkelijk aantal overnachtingen met een forfaitaire heffingsmaatstaf is in onze ogen de optimale methodiek. Deze methodiek sluit het best aan bij de vormen van verblijf die geboden worden op Texel waarbij de optimale belastingopbrengst wordt gerealiseerd (mits voldoende toezicht op naleving van de verordening plaatsvindt).
- Indien de gemeente Texel opteert voor forfaitaire heffing voor alle, of de meeste verblijfsvormen is opbrengstmaximering zonder tariefsaanpassingen niet mogelijk. In de verordening toeristenbelasting moet de mogelijkheid tot het opteren voor niet-forfaitaire heffing worden opgenomen die belastingplichtigen de mogelijkheid biedt op basis van het werkelijk aantal overnachtingen af te dragen wanneer zij minder overnachtingen realiseren dan het aantal overnachtingen waarop het forfait is gebaseerd. Daarnaast is het zo dat die belastingplichtigen die daadwerkelijk meer overnachtingen realiseren dan waarop het forfait gebaseerd is, in feite te weinig afdragen. Per saldo wordt niet het maximale uit de heffing opgelegd. Om te komen tot een gelijke opbrengst toeristenbelasting zoals met de huidige methodiek wordt verkregen, is een tariefsverhoging noodzakelijk. Overigens kan de doorgevoerde tariefsaanpassing pas feitelijk na het eerste jaar van heffen met een gewijzigde methodiek worden getoetst op juistheid.
- Bij forfaitaire heffing per bed, slaapplek of onderkomen is niet zozeer het planologisch aantal slaapplekken per accommodatie van belang maar eerder het daadwerkelijk aantal bedden, slaapplekken of onderkomens dat kan worden ingezet van belang. De werkelijke aantallen (wat is in gebruik) kunnen behoorlijk afwijken van de planologische aantallen (welk aantal mag of kan op grond van bijvoorbeeld vergunning, bestemmingsplan et cetera).
- Het onderbouwen van de forfaits voor andere verblijfsvormen dan verblijf op standplaatsen is behoorlijk arbeidsintensief (inventariseren, gegevens verzamelen) en vraagt om de nodige inspanningen van de verblijfsbieders (informatieverstrekking). Per accommodatie dient het aantal bedden en het aantal

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

gerealiseerde overnachtingen over één of meerdere jaren te worden vastgesteld om te komen tot een goed onderbouwd gemiddeld aantal overnachtingen per bed.

- Hoewel de gemeente Texel behoorlijk energie heeft gestoken in het actueel houden van het belastingbestand (aantal verblijfsbieders) is het noodzakelijk om regelmatig daadwerkelijke controles op de juistheid van aangiften van de belastingplichtigen uit te voeren om te komen tot een optimale belastingopbrengst. Fouten bij de aangiften, telfouten, systematische fouten of bewuste afwijkingen van het werkelijk aantal overnachtingen blijven door het uitblijven van controle uit beeld wat de rechtvaardigheid van de heffing niet ten goede komt. Daardoor wordt het gelijkheidsbeginsel en de rechtmatigheid van de heffing geweld aangedaan.

Advies

- Legitiem adviseert de gemeente Texel de huidige heffingsmethodiek voort te zetten. Door de combinatie van heffen op basis van werkelijk aantal gerealiseerd overnachtingen met forfaitaire heffing daar waar het niet anders kan, wordt aangesloten bij de lokale praktijk en de optimale belastingopbrengst verkregen.
- Verder adviseren wij de gemeente Texel een keuze te maken voor wat betreft de uitvoering van de forfaitaire heffing toeristenbelasting bij vaste- en seizoenplaatsen in 2020 en volgende jaren. Daarbij dient voorop te staan dat het financiële en fiscaal-juridische risico wordt geëlimineerd.
- Wij geven de gemeente Texel in overweging een controle op de juistheid van de aangiften uit te voeren vanwege het feit dat de huidige verordening veel ruimte laat voor 'eigen interpretatie'. Uit controle kan blijken of de huidige verordening goed wordt toegepast en of de huidige belastingopbrengst aansluit bij hetgeen door exploitanten bij de gast in rekening wordt gebracht.
- Wij adviseren de gemeente Texel een controleprotocol op te stellen waarin frequentie, aanpak en aard van controles worden vastgelegd. Daarbij is het wenselijk het functieprofiel en de bevoegdheden van de controleurs vast te stellen.
- Tot slot adviseren wij de gemeente Texel de verordening toeristenbelasting te actualiseren zoals hierna vermeld.

Advies met betrekking tot de verordening toeristenbelasting

Op grond van de hiervoor genoemde opmerkingen adviseren wij de gemeente Texel het volgende:

- Legitiem geeft de gemeente Texel in overweging de vrijstellingen opgenomen in artikel 3 tegen het licht te houden. Met de name vrijstellingen bij verblijf uit hoofde van studie en beroep zijn weliswaar goed bedoeld maar zorgen voor complicaties in de gastregistratie en de toepassing van de toeristenbelasting.
- Verder adviseren wij de vrijstelling die verband houdt met verblijf in de zin van de watertoeristenbelasting in de verordening te schrappen.
- Het is in onze ogen zaak, los van de manier waarop de heffing wordt uitgevoerd, dat de gemeente Texel haar verordening toeristenbelasting actualiseert en zo spoedig mogelijk de forfaitaire berekeningswijze van de heffingsmaatstaf voor verblijf van personen in kampeeronderkomens op vaste- en seizoenplaatsen, juridisch en statistisch onderbouwd. Dan wel door onderzoek, dan wel door het sluiten van een overeenkomst met alle exploitanten die mogelijk gebruik kunnen maken van de forfaitaire berekeningswijze.

Het sluiten van een vaststellingsovereenkomst voor de duur van vijf jaren met de belastingplichtigen die gebruik kunnen maken van de forfaitaire heffingsmaatstaven is een optie. In de overeenkomst worden de gemiddelden, aantal personen en aantal overnachtingen per persoon per plaats, vastgelegd en zien de ondertekenaars af van de mogelijkheid gebruik te maken van de mogelijkheid tot het maken van bezwaar of aantekenen van beroep waarbij de forfaitaire heffingsmaatstaven in het geding zijn.

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN

LEGITIEM

Voordelen

- Door het werken met een overeenkomst wordt voorkomen dat een onderzoek naar het verblijfsritme van gasten op vaste – en seizoenplaatsen plaats dient te vinden.
- Fiscaal-juridisch gezien is het risico op bezwaar/beroep na ondertekening volledig weggenomen.

Nadelen

- De overeenkomst dient met elke exploitant van een (mini-)camping/recreatiepark te worden gesloten. Indien één of meerdere exploitant niet bereid is/zijn de overeenkomst te tekenen loopt de gemeente alsnog het risico dat bezwaar wordt aangetekend door diegene die niet aan de overeenkomst meewerkt.
 - Bij onderhandelen over de hoogte van de uitgangspunten van de forfaitaire heffing bestaat de kans dat het gemiddelde aantal overnachtingen lager komt te liggen dan feitelijk gerealiseerd wordt.
-
- Voorts adviseren wij forfaits op te nemen voor verblijf op toeristische plaatsen ingeval van langdurige arrangementen (voorjaar - , najaar – en maandarrangementen) voor seizoenplaatsen en jaarplaatsen.
 - Wij adviseren u de tekst van artikel 6 Opteren voor niet-forfaitaire maatstaf van heffing, aan te passen en niet langer een individuele standplaatshouder de mogelijkheid te bieden te opteren voor niet-forfaitaire heffing.
 - Verder adviseren wij de registratieplicht in de verordening toeristenbelasting op te nemen. Hierdoor wordt de controle van de aangiften vereenvoudigd en kan de bewijsplicht worden verlegd naar de belastingplichtigen.
 - Tot slot adviseren wij de gemeente Texel gedurende 2019 de verordening toeristenbelasting opnieuw te redigeren, inclusief aangiftebiljet, uitvoeringsregels en toelichting op de verordening en aangifte, waarbij wordt aangesloten bij de werkwijze in de branche en de uitkomsten (gemiddeld aantal personen/overnachtingen) van de, dan wel onderzochte, dan wel in overleg vastgestelde forfaitaire heffingsmaatstaven wordt opgenomen.

- TOERISTENBELASTING
- FORENSENBELASTING
- PRECARIOBELASTING
- RECLAMEBELASTING
- HONDENBELASTING
- BRP CONTROLES
- WONINGTOEZICHT
- OPENLUCHTRECREATIE
- VERGUNNINGEN